

Kapitel III.

Ophavsrettens overgang til andre.

Almindelige bestemmelser.

§ 27. Ophavsmanden kan med den begrænsning, der følger af § 3, helt eller delvis overdrage sin ret til at råde over værket. Overdragelse af eksemplarer indbefatter ikke overdragelse af ophavsretten. Har ophavsmanden overdraget en anden ret til at gøre værket tilgængeligt for almenheden på en bestemt måde eller ved bestemte midler, giver overdragelsen ikke erhververen ret til at gøre det på andre måder eller ved andre midler.

Om overdragelse af ophavsret i visse særlige henseender er der givet regler i §§ 32-42; disse bestemmelser kan fraviges ved aftale mellem parterne, for så vidt angår §§ 36 og 37 dog ikke til skade for ophavsmanden.

§ 28. Når ikke andet er aftalt, giver overdragelse af ophavsret ikke erhververen ret til at ændre værket.

Retten må heller ikke overdrages videre uden samtykke, medmindre den indgår i en forretning eller en forretningsafdeling og overdrages sammen med denne. Overdragelsen vedbliver at være ansvarlig for, at aftalen med ophavsmanden bliver opfyldt.

§ 29. Er der for retten til at råde over et værk aftalt vilkår, som strider mod god skik på ophavsrettens område, eller viser det sig, at aftalen fører til åbenbart urimelige resultater, kan den kræves ændret.

§ 30. Ved ophavsmandens død finder arvelovgivningens almindelige regler anvendelse på ophavsretten.

Ved testamente kan ophavsmanden med bindende virkning også for ægtefælle og livsarvinger give forskrifter om udøvelse af ophavsretten eller overlade det til en anden at give sådanne forskrifter.

Overtrædelse af disse forskrifter eller af bestemmelserne i § 3 kan i ethvert tilfælde påtales såvel af den efterlevende ægtefælle som af enhver af ophavsmandens slægtninge i ret op- eller nedstigende linie; adoptivforældre, adoptivbørn eller søskende.

§ 31. Ophavsmandens ret til at råde over sit værk kan ikke være genstand for kredi-

torforfølgning, hverken hos ham selv eller hos nogen, til hvem den er overgået ifølge ægteskab eller arv.

Det samme gælder for så vidt angår kunstværker, som ikke er udstillet, udbudt til salg eller på anden måde godkendt til offentliggørelse, og med hensyn til manuskripter.

Ret til offentlig fremførelse.

§ 32. Har ophavsmanden overdraget retten til at fremføre et værk for almenheden, skal overdragelsen gælde for en tid af 3 år og ikke medføre eneret. Såfremt eneret er aftalt, kan ophavsmanden desuagtet selv fremføre værket eller overlade retten dertil til andre, hvis retten ikke er blevet benyttet i 3 på hinanden følgende år.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på filmværker.

Forlagsaftaler.

§ 33. Ved en forlagsaftale overdrager ophavsmanden til forlæggeren en ret til gennem tryk eller lignende fremgangsmåde at mangfoldiggøre og udgive et litterært eller kunstnerisk værk.

Ejendomsretten til det manuskript eller andet eksemplar af værket, efter hvilket det skal gengives, forbliver hos ophavsmanden.

§ 34. Forlæggeren har ret til at udgive ét oplag, som ikke må overstige 2 000 eksemplarer af et litterært værk, 1 000 af et musikværk og 200 af et kunstværk.

Ved oplag forstås de eksemplarer, som forlæggeren lader fremstille på én gang.

§ 35. Forlæggeren er pligtig at udgive værket inden en rimelig tid og sørge for dets spredning i den udstrækning, hvori afsetningsforholdene og omstændighederne i øvrigt gør det muligt. Forsømmes dette, kan ophavsmanden — hvis han ikke ønsker at fastholde aftalen — hæve denne, beholde oppebåret honorar og kræve erstatning for skade, som ikke dækkes af honoraret.

§ 36. Selv om forlæggeren ikke har forsømt sin udgivelsespligt, kan ophavsmanden hæve aftalen og beholde oppebåret honorar, hvis værket ikke er udgivet inden 2 år, eller for musikværkers vedkommende